หมวดคำสอน

พระแม่มารีย์ : แบบอย่างครูคริสตศาสนธรรม

ทัศนีย์ มธุรสสุวรรณ

แปลจากบทความ **"Mary, the Model Catechist"** By Father John A. Hardon, S.J.

ผู้ช่วยหัวหน้าสาขาวิชาฯและอาจารย์ประจำ สาขาวิชาคริสตศาสนศึกษา วิทยาลัยแสงธรรม

ครูคริสตศาสนธรรมสอนบุคคลอื่น โดยการหล่อหลอมจิตใจเพื่อจุดประกายความมุ่งมั่นใจ ครูคริสตศาสนธรรมไม่ใช่เพียงแต่สอนเพื่อสอนความคิด แต่หล่อหลอมจิตใจเพื่อจุดประกายความมุ่งมั่นใจด้วย

เราไม่ค่อยจะได้พูดคุยเกี่ยวกับพระนางมารีย์ในฐานะครูคริสตศาสนธรรม และเราไม่ค่อยจะได้คิดถึงพระนางในฐานะแบบอย่างสำหรับบุคคลผู้ซึ่งสอนคริสตศาสนธรรม แต่พระนางพรหมจารีมารีย์ไม่ได้เป็นเพียงแบบอย่างเท่านั้น พระนางเป็นแบบอย่างที่สมบูรณ์แบบซึ่งครูคริสตศาสนธรรมทุกคนในพระศาสนจักรคาทอลิกควรจะเป็น

ก่อนที่เราจะลงลึกในเรื่องของเรามากไปกว่านี้ คงจะเป็นการดีที่จะถามตัวเราเองว่า **“ครูคริสตศาสนธรรมคือใคร”** ครูคริสตศาสนธรรมคือคนที่ทำการสอนบุคคลอื่นในเรื่องความเชื่อที่เที่ยงแท้หนึ่งเดียว สังเกตดูเรากำลังพูดถึงสองสิ่ง ครูคริสตศาสนธรรมสอนบุคคลอื่นซึ่งหมายถึงสอนผู้อื่นโดยการหล่อหลอมจิตใจเพื่อจุดประกายความมุ่งมั่นใจ ครูคริสตศาสนธรรมไม่ใช่เพียงแต่สอนเพื่อสอนความคิด แต่หล่อหลอมจิตใจเพื่อจุดประกายความมุ่งมั่นใจด้วย

ยิ่งกว่านั้นครูคริสตศาสนธรรมคือบุคคลผู้ซึ่งสอนคนอื่นในข้อความเชื่อที่เที่ยงแท้หนึ่งเดียว มีข้อความเชื่อหลายอย่าง ไม่มีผู้ใดเลยจริงๆ ที่เป็นผู้ที่ไม่มีความเชื่อ ทุกคนเชื่อแต่ไม่ใช่ทุกคนที่เชื่อในความเชื่อเที่ยงแท้หนึ่งเดียว การสอนผู้อื่นในความเชื่อเที่ยงแท้หนึ่งเดียวหมายถึงความเชื่อที่ได้รับการยอมรับโดยพระศาสนจักรซึ่งพระเยซูคริสตเจ้าทรงตั้งขึ้น

เรากล่าวว่าพระนางมารีย์เป็นแบบอย่างที่สมบูรณ์แบบซึ่งครูคริสตศาสนธรรมคาทอลิกทุกคนควรจะเป็น เมื่อกล่าวดังนี้ เรายืนยันสิ่งที่อาจจะไม่ชัดแจ้งว่าพระนางเป็นครูคริสตศาสนธรรม พระนางได้สอนผู้อื่นในความเชื่อเที่ยงแท้หนึ่งเดียว และพระนางได้ทำด้วยความเลื่อมใสศรัทธาซึ่งเราอาจจะเรียกพระนางอย่างถูกต้องตามกฎหมายว่ามารดาของครูคริสตศาสนธรรม

สิ่งนี้นำเราสู่คำถามเบื้องต้นที่เราควรถามว่า “พระนางมารีย์เป็นครูคริสตศาสนธรรมที่สมบูรณ์แบบอย่างไร?” และ “เราสามารถเรียนรู้จากพระนางในการสอนศาสนาคาทอลิกแก่คนอื่นอย่างไร?” คำตอบอยู่ในความเข้าใจสิ่งที่เป็นคุณสมบัติหลักของพระนางมารีย์ซึ่ง

เราควรพยายามเลียนแบบในชีวิตครูคริสตศาสนธรรม โดยการปฏิบัติตามแบบอย่างของพระนางมารีย์ เราสามารถเป็นเหมือนพระนาง ผู้ซึ่งเป็นผู้สื่อสารที่สมบูรณ์แบบในการเผยแสดงพระบุตรของพระนางซึ่งเป็นพระบุตรของพระเจ้ามากยิ่งขึ้น

ข้าพเจ้าจะจำแนกคุณสมบัติเหล่านี้อย่างเจาะจงเป็น 3 ประเด็น

- ความเชื่อของพระนางมารีย์ชัดเจนและสามารถเข้าใจได้
- ความเป็นหนึ่งเดียวกันในคำภาวนากับพระหฤทัยของพระบุตร
- การดำเนินชีวิตที่สุภาพและกล้าหาญของพระนางมารีย์ตามพระประสงค์ของพระเจ้า

การมอบคุณสมบัติเหล่านี้ในพระนางพรหมจารี เราได้มีมูลเดิมของปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติของพระนางมารีย์ ในฐานะแบบอย่างของครูคริสตศาสนธรรม เพราะเหตุใด? เพราะความสำคัญของการสอนคริสตศาสนธรรมไม่ได้อยู่ที่สิ่งที่ถูกพูดออกมา ความสำคัญอยู่ในสิ่งที่ถูกสื่อสาร เพื่อที่จะสื่อสารความจริง บุคคลนั้นต้องมีความเชื่อที่ชัดเจน ความเป็นหนึ่งเดียวที่ลึกซึ้งกับพระเจ้าในการภาวนาและดำเนินชีวิตอย่างกล้าหาญสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้าข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวว่าไม่มีบุคคลอื่นเป็นครูคริสตศาสนธรรมที่สมบูรณ์แบบ ไม่มีใครอื่นที่เป็นแม้กระทั่งครูคริสตศาสนธรรมที่แท้จริง

ดังนั้นทั้งสามประเด็นนี้ไม่ใช่เป็นเพียงพื้นฐานของการสอนคริสตศาสนธรรมที่แท้จริงในความเห็นของข้าพเจ้า เป็นจิตวิญญาณของการสอนคริสตศาสนธรรม หากไม่มีสิ่งเหล่านี้แล้วการสอนในเรื่องศาสนาคาทอลิกก็เป็นเพียงแต่การเรียนการสอนความรู้แต่ไม่มีชีวิตชีวา ไม่ใช่ทุกคนที่พูดเกี่ยวกับศาสนาจะเป็นการสอนคริสตศาสนธรรม

ความเชื่อของพระนางมารีย์

การพูดถึงพระนางมารีย์ในฐานะแบบอย่างของครูคริสตศาสนธรรม เราเริ่มจากชีวิตจิตของพระนาง เริ่มต้นพร้อมกับความเชื่อที่ลึกซึ้งและปราศจากข้อสงสัย คำคุณศัพท์ “ปราศจากข้อสงสัย” เป็นความสำคัญของความเชื่อเที่ยงแท้ เรารู้ว่าความเชื่อเป็นการยอมรับด้วยจิตใจในสิ่งที่พระเจ้าทรงเผยแสดงและหมายถึงการเชื่อโดยปราศจากเงาแห่งความสงสัยในทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงบอกแก่เราว่าเป็นความจริง เพราะเหตุใด? เพราะพระองค์ไม่ทรงหลอกลวง และไม่ทรงถูกหลอกลวง

พระนางมารีย์มีความเชื่อแบบนี้ ในการแจ้งสารพระนางเชื่อว่าสิ่งที่ทูตสวรรค์นำมาแจ้งว่า พระบุตรที่พระนางจะทรงครรภ์เป็นพระบุตรของพระเจ้าพระผู้สูงสุด ความเชื่อของพระนางเป็นความเชื่อที่ชาญฉลาด หลังจากที่พระนางถามว่าสิ่งนี้จะเป็นไปได้อย่างไร เนื่องจากพระนางได้ถวายพรหมจรรย์

นักบุญออกัสตินไม่ลังเลที่จะเรียกพระนางมารีย์ว่าเป็นหนังสือคริสตศาสนธรรมชีวิต (Catechisms vivens) เพราะว่านั่นคือสิ่งที่พระนางเป็น

แด่พระเจ้า ทูตสวรรค์ได้ให้ความมั่นใจพระนางว่าพระจิตเจ้าจะทำสิ่งที่เป็นไปไม่ได้สำหรับมนุษย์ให้เป็นไปได้ พระนางก็เชื่อ นั่นคือความเชื่อ อะไรคือสิ่งที่เป็นไปไม่ได้สำหรับมนุษย์ ซึ่งพระเจ้าทำให้เป็นไปได้ นั่นคือหญิงพรหมจรรย์จะตั้งครรภ์

พระนางมารีย์ทรงรู้สิ่งที่ประกาศกได้ทำนายล่วงหน้าเกี่ยวกับความทุกข์ทรมานของพระเมสสิยาห์ พระนางไม่มีภาพเกี่ยวกับการเป็นมารดาของพระเมสสิยาห์ซึ่งจะเกิดความเสียหายแก่พระนาง แต่พระนางไม่ได้ลังเลใจ พระนางแจ้งแก่ทูตสวรรค์ว่า “ขอให้เป็นไปกับข้าพเจ้าตามวาจาของท่านเถิด” คำบุพบท “กับ” เป็นคำที่สำคัญมากที่สุดคำหนึ่งในพันธสัญญาใหม่

ความเชื่อเที่ยงแท้คือความพร้อมที่จะเชื่อไม่ใช่เพียงในพระเจ้า ไม่เพียงแต่ในสิ่งที่พระองค์สามารถทำเพื่อเรา ความเชื่อเที่ยงแท้รวมถึงสิ่งที่พระเจ้าสามารถทำให้เราด้วย และพระองค์สามารถทำสิ่งต่างๆ มากมาย มันอาจเป็นความเจ็บปวด และอย่างไรก็ตาม เราเชื่อว่า บุคคลผู้ซึ่งเป็นเหตุแห่งความเจ็บปวดทรงรักเรา การได้เห็นความสมัครใจของพระเจ้าท่ามกลางการไต่สวนคดีถึงชีวิต เป็นข้อพิสูจน์ของความเชื่อที่บริสุทธิ์และเข้าใจได้ การเผชิญกับปัญหาที่ว่าพระนางทรงครรภ์ทำให้พระนางเป็นทุกข์, และการได้เห็นความพยายามของของโยเซฟผู้รู้ว่าพระนางบริสุทธิ์, ความเชื่อของพระนางมารีย์ไม่ได้ลดน้อยลง พระนางยังคงเงียบ-เงียบภายใต้ความอัปยศอดสู แล้วพระเจ้าทรงทำอัศจรรย์ โดยการส่ง ทูตสวรรค์องค์เดิมแจ้งแก่โยเซฟให้รับพระนางมารีย์เป็นภรรยาตามที่ได้หมั้นหมายไว้ พูดตามประสามนุษย์พวกเขารู้สึกไม่มีข้อมูล เพราะเหตุใดพระเจ้าไม่บอกโยเซฟก่อน? ไม่ใช่พระเจ้า

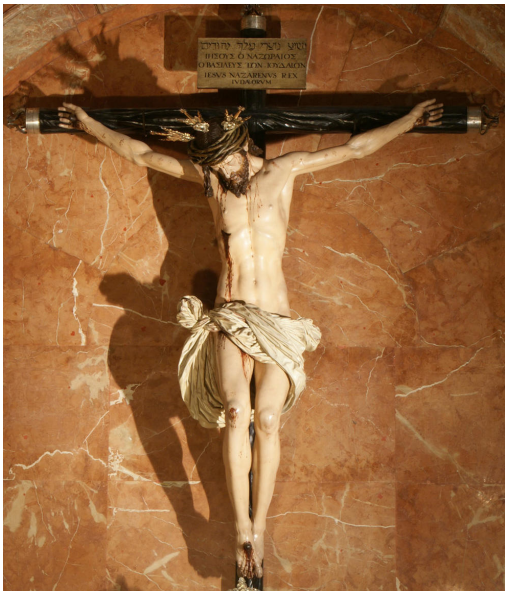

ความเชื่อของพระนางมารีย์ค้ำจุนพระนางในระหว่างเวลา 30 ปีที่อยู่กับพระเยซูในเมืองนาซาเร็ธ และ 3 ปีในการเทศนาสั่งสอนของพระองค์ แต่เป็นเพราะความเชื่อโดยเฉพาะของพระนาง จากกัลป์วารีสู่วันอาทิตย์ปาสกา ซึ่งพระศาสนจักรได้ฉลองวันที่ระลึกตั้งแต่ศตวรรษที่ 1 ทุกวันเสาร์เป็นวันที่เรียกว่าวันแห่งความเชื่อได้อย่างเหมาะสม พระนางมารีย์เพียงคนเดียวเท่านั้นที่ไม่มีความสงสัยว่า พระบุตรของพระนางแม้จะถูกตรึงบนกางเขนและถูกฝัง, จะกลับฟื้นคืนชีพจากความตาย พูดเกี่ยวกับความเชื่อในความเป็นมนุษย์ปุถุชนซึ่งเป็นไปไม่ได้

การพูดถึงครูคริสตศาสนธรรม ไม่มีอะไรเป็นรากฐานสำคัญมากกว่า ไม่มีอะไรจำเป็นในงานมากกว่าการแบ่งปันเรื่องความเชื่อซึ่งแน่นอนและเข้าใจได้ของพระนางมารีย์ เพียงแต่ผู้เชื่อสอนความเชื่อ ไม่มีใครอื่นทำได้ ผู้ไม่มีความเชื่อไม่ทำ ความเชื่อเท่านั้นที่พระเจ้าใช้ในการสื่อสารความเชื่อแก่ผู้อื่นทุกคนต้องยอมรับ “เหตุผลที่ข้าพเจ้าเชื่อก็เนื่องจากว่าบางคนที่มีความเชื่อได้แบ่งปันกับข้าพเจ้าเป็นครั้งแรก” ไม่มีข้อยกเว้น

ผู้ไม่มีความเชื่อ ไม่ว่าผู้ที่ได้เรียนรู้หรือคงแก่เรียน ไม่สามารถให้แก่ผู้อื่นในสิ่งที่ตนไม่มี ความรู้ทางวิชาการมีประโยชน์ ความเชื่อเป็นสิ่งที่จำเป็น การเรียนการสอนเป็นประโยชน์หากมันถูกสร้างขึ้นจากความเชื่อหากปราศจากความเชื่อ การเรียนการสอนไม่เป็นเพียงความรับผิดชอบเท่านั้น มันกลายเป็นการชักชวนไปในทางที่ผิด เช่นเดียวกับพระนางมารีย์ ครูคริสตศาสนธรรมสอนโดยเกือบปราศจากวิธีการสอนคริสตศาสนธรรม พระแม่ของเราไม่ได้จัดห้องเรียนและจำนวนคำพูดของพระนางที่ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์มีน้อยมาก อย่างไรก็ตามนักบุญออกัสตินไม่ลังเลที่จะเรียกพระนางมารีย์ว่าเป็นหนังสือคริสตศาสนธรรมที่มีชีวิต (Catechisms vivens) เพราะเหตุใด เพราะว่านั่นคือสิ่งที่พระนางเป็นหนังสือคริสตศาสนธรรมไม่ได้ถูกพิมพ์ออกมาทิ้งไว้ หนังสือคริสตศาสนธรรมมีชีวิตมนุษย์มีความเชื่อ ครูคริสตศาสนธรรมทุกคนตั้งแต่สมัยของพระนางมารีย์สอนแต่เพียง -เหมือนพระแม่- สิ่งที่พวกเขาเชื่ออย่างแท้จริง

บทภาวนาของพระนางมารีย์

พระนางมารีย์ผู้ปฏิสนธินิรมลสวดภาวนา ธรรมประเพณีบอกเราว่าพระนางกำลังสวดภาวนาอยู่ เมื่อทูตสวรรค์ปรากฏมาแจ้งว่าพระนางได้รับการเลือกสรรให้เป็นมารดาของพระเจ้า ในการเสด็จมาเยี่ยมพระนางกำลังสวดภาวนา เราอาจกล่าวว่าพระนางร้องบทเพลงสดุดี (มักนีฟีกัต) ที่เบธเลเฮม ไม่มีคำพูดแม้แต่คำเดียวที่เป็นบทสนทนาของพระนางมารีย์กับคนอื่นๆ ไม่มีแม้แต่พยางค์เดียวจากริมฝีปากของพระนางที่ถูกบันทึกไว้ เราได้รับ

การบอกเล่าเกี่ยวกับทารกนี้ และทุกคนที่ได้ยินต่างรู้สึกประหลาดใจในสิ่งที่คนเลี้ยงแกะได้บอกแก่พวกเขาแต่ในส่วนของพระนางไม่มีคำพูดใดๆ “พระมารดาทรงเก็บเรื่องทั้งหมดเหล่านี้ไว้ในพระทัย” สิ่งนี้ต้องการคำพูดว่าอย่างไร บทภาวนาหลักของพระนางมารีย์เป็นบทสวดของหัวใจ การภาวนาในใจ การภาวนาด้วยใจ ในคำเดียว พระนางมารีย์สวดภาวนาจากเบื้องลึกของพระนาง รวมตัวของพระนางเองกับพระเยซู ผู้ซึ่งรู้ได้ทันทีว่าเป็นพระผู้สร้างและบุตรของพระนาง

อีกครั้งในการถวายพระกุมารในพระวิหารไม่มีคำพูดแม้สักคำเดียวที่ถูกนำมาจากคำพูดของพระนางมารีย์ในการสนทนากับพระสงฆ์ในพระวิหารหรือกับสิเมโอนหรือกับอันนา สิเมโอนพูดกับพระนางมารีย์ เราไม่ได้รับการบอกสิ่งที่พระนางได้พูดกับท่าน เรารู้ว่าพระนางปิติในการสวดภาวนา การพบในพระวิหารหลังจากที่โยเซฟและพระนางมารีย์พบพระเยซู พระนางถามพระเยซูว่าทำไมพระองค์จึงทำกับเราเช่นนี้ คำตอบของพระองค์คือ พระองค์ต้องปฏิบัติภารกิจของพระบิดาที่แท้จริง ดังนั้นครั้งที่สองนักบุญลูกาบอกกับเราว่าพระมารดาทรงเก็บเรื่องเหล่านี้ไว้ในพระทัย นี่คือคำบอกเล่าที่ถูกบันทึกเกี่ยวกับสิ่งที่พระนางมารีย์ได้ทำระหว่างช่วงเวลาหลายปีที่พระนางมีชีวิตอยู่ร่วมกับพระบุตรที่นาซาเร็ธ พระองค์อยู่ในความคิดของพระนางเสมอ พระองค์อยู่ในหัวใจของพระนางเสมอ

ปัจจุบันบทภาวนาของครูคริสตศาสนธรรมเช่นเดียวกับความเชื่อและการสวดภาวนาเป็นไปไม่ได้เลยที่จะสอนคริสตศาสนธรรม นอกจากครูคริสตศาสนธรรมจะสวดภาวนาจริงๆ เรียกว่าการสวดภาวนาโดยใช้เสียงหรือการรำพึง; เรียกว่าการสวดภาวนาในใจหรือพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ เรียกว่าคำภาวนาสั้นๆ จากใจ หรือช่วงเวลาสงบกับพระเจ้า จะใช้ชื่อใดๆ ก็ตาม การภาวนาเป็นจิตวิญญาณของการสอนเกี่ยวกับศาสนา บุคคลจะประสบความสำเร็จอย่างเหนือธรรมชาติเหมือนครูคริสตศาสนธรรม ก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นเป็นชาย

หรือหญิงที่สวดภาวนา จากประสบการณ์เป็นพระสงฆ์ 40 ปี สอนให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่างที่ข้าพเจ้ายังไม่เคยพิมพ์เปิดเผย คือ ใครสวดภาวนา ก็สื่อสารสิ่งที่เขาได้เรียนรู้จากการสื่อสารกับพระเจ้า

เราสัมผัสหัวใจของการสอนคริสตศาสนธรรม เมื่อเราพูดว่า**ครูคริสตศาสนธรรมต้องสวดภาวนา** มีเหตุผลหลายอย่างสำหรับเรื่องนี้ แต่มีพิเศษ 2 เรื่อง : <u>การสวดภาวนาเป็นบ่อเกิดธรรมดาของพระหรรษทานในการส่องสว่างจิตใจของเรา และการสวดภาวนาเป็นบ่อเกิดธรรมดาแห่งพระหรรษทาน ในการขับเคลื่อนความตั้งใจของเรา</u>

ในการพิจารณาไตร่ตรอง เราเห็นว่ามีสองจิตใจ และสองความตั้งใจเข้าอยู่ร่วมด้วย และทั้งสองต้องการพระหรรษทานซึ่งพระญาณเอื้ออาทรของพระเจ้าจะผ่านมาทางการสวดภาวนา

1. ก่อนอื่นใดจิตใจของครูคริสตศาสนธรรม ความรู้จากคำสอนของพระศาสนจักร หรือแม้แต่การศึกษาเทววิทยาไม่ได้ทำให้เกิดความตระหนักเกี่ยวกับความจริงที่ได้รับการเผยแสดงซึ่งพระหรรษทานของพระเจ้าเท่านั้นสามารถทำให้เกิดได้ “ข้าแต่พระเจ้า ขอให้ข้าพเจ้าแลเห็นเถิด” ควรเป็นบทภาวนาของครูคริสตศาสนธรรมทุกคนที่มีความมุ่งมั่นในการแบ่งปัน การหยั่งรู้ภายในที่ลึกซึ้งของตนเองเกี่ยวกับการเผยแสดงของพระเจ้าแก่คนอื่น เราต้องการพระหรรษทานและสิ่งแรกของพระหรรษทานพื้นฐานที่สุดคือแสงสว่างสำหรับจิตใจ

2. ในฐานะครูคริสตศาสนธรรม ข้าพเจ้าก็ต้องการให้จิตใจของข้าพเจ้าได้รับการดลใจจากพระหรรษทานของพระเจ้าเพื่อว่าพระองค์จะได้ใช้ให้ข้าพเจ้าเป็นช่องทางในการดลใจผู้ที่ข้าพเจ้าสอน มีสิ่งที่เป็นเหมือนกับความต้องการสอนผู้อื่นถึงความเชื่อ นี่ไม่ใช่เป็นเพียงความเต็มใจที่จะสอนผู้อื่น มันเป็นความปรารถนาลึกๆ ที่จะนำผู้อื่นให้มาใกล้ชิดพระเจ้ามากยิ่งขึ้น โดยสิ่งที่ข้าพเจ้าสอนแก่พวกเขา แต่ข้าพเจ้าจะมีความปรารถนานี้เพียงเมื่อข้าพเจ้าได้เป็นเป็นผู้ที่สวดภาวนา

ทูตสวรรค์ไม่ได้แจ้งให้พระนางไปเยี่ยมเอลีซาเบธญาติของพระนาง แต่นักบุญลูกาบอกเราว่า "พระนางทรงรีบออกเดินทาง" คำแนะนำของพระเจ้าน้อยที่สุด และพระนางมารีย์ลงมือทำในสิ่งที่พระเจ้าไม่ต้องบอกให้ทำ เพียงแต่รู้ว่าเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า

แต่ก็มีสิ่งที่ว่าการเป็นครูโดยไม่ได้เป็นอัครสาวก ในขณะที่ครูคริสตศาสนธรรมที่แท้จริงทุกคนควรเป็นครูแบบอัครสาวก ครูคริสตศาสนธรรมมีประสาทสัมผัสของภารกิจในฐานะที่เป็นผู้ถูกส่งมาโดยพระคริสตเจ้า ไม่เหมือนอย่างอัครสาวกในยุคแรกเริ่มที่ถูกส่งมาโดยพระเจ้าเพื่อแบ่งปันความจริงที่ถูกเผยแสดงที่พวกเขาได้รับมาจากพระเจ้าก่อนหน้านี้แก่ผู้อื่น

การสอนคริสตศาสนธรรมไม่ใช่เป็นงานรับจ้าง ไม่ใช่เป็นงานเหมา มันไม่ได้เป็นแม้แต่เป็นคำพูดที่พูดกันในความรู้สึกที่นิยมพูดกันว่าเป็นงานอาชีพ การสอนคริสตศาสนธรรมเป็นงานธรรมทูต สิ่งที่เราได้พูดกันมาจนถึงบัดนี้เป็นเพียงครึ่งหนึ่งของเหตุผลว่าเพราะเหตุใดครูคริสตศาสนธรรมต้องสวดภาวนา : เพื่อรับพระหรรษทานของพระเจ้าสำหรับตัวเอง ผู้ซึ่งพวกเขาสอนคริสตศาสนธรรมต้องได้รับพระหรรษทานเช่นกัน เช่นเดียวกันบทสวดภาวนาของครูคริสตศาสนธรรมก็เป็นแหล่งพระหรรษทานสำหรับบุคคลผู้ซึ่งได้รับการสอนคริสตศาสนธรรม

พวกเขาต้องการพระหรรษทานเพื่อเข้าใจสิ่งที่พวกเขาได้รับการสอน มันต้อง "สมเหตุผล" สำหรับพวกเขา พวกเขาต้องเข้าใจชัดเจนในสิ่งนี้ ความเชื่อของพวกเขากำลังบอกแก่เขา และแน่นอนที่สุดสิ่งที่พวกเขาได้รับการบอกให้เชื่อเป็นจริง พวกเขาต้องสามารถปกป้องความจริงที่ได้รับ แม้ว่าคนที่อยู่รอบๆ ข้างพวกเขาไม่เชื่อ หรือเชื่ออย่างเข้มแข็งเช่นกัน หรือแม้ว่าต่อต้านผู้มีความเชื่อที่เชื่อในสิ่งที่ผู้มีการศึกษาบางคนพูดว่ามันไม่เป็นที่ยอมรับ หรือก่อนกลับคืนดี หรือความจริงพื้นฐาน หรือไม่สอดคล้องกับยุคสมัย

การเชื่อในวิธีนี้ พวกเขาจะต้องการแสงสว่างที่พวกเขาสามารถได้รับจากพระเจ้า ครูคริสตศาสนธรรมจะได้รับแสงสว่างนี้สำหรับบุคคลผู้ซึ่งพวกเขากำลังสอนโดยการสวดภาวนาเพื่อพวกเขา

บุคคลผู้ซึ่งกำลังได้รับการสอนในเรื่องความเชื่อ ก็ต้องการพลังเหนือธรรมชาติสำหรับความสมัครใจของเขา พระธรรมล้ำลึกของความเชื่อที่เราพูดถึงไม่สามารถเป็นไปได้ตามเหตุผลของมนุษย์ แต่ก็ไม่สามารถเป็นไป

ได้อย่างธรรมชาติที่จะนำมาปฏิบัติได้ด้วยความตั้งใจของมนุษย์ตามลำพัง

หากปราศจากพระหรรษทานเหนือธรรมชาติอันอุดมที่ได้รับจากการสวดภาวนา, ความเชื่อก็คงจะอยู่เช่นนั้น : ความคิดที่ดีเพื่อชื่นชม เพื่อที่จะมีชีวิตอยู่รอด, ไม่ใช่ครั้งเดียวหรือเป็นครั้งคราว แต่เป็นตลอดชีวิต; ความช่วยเหลือของพระเจ้าตลอดชีวิต เป็นสิ่งที่จำเป็นบ่อเกิดหลักแห่งความช่วยเหลือของพระเจ้าคือพระหรรษทานของพระเจ้า และวิธีการสำคัญในการที่จะได้รับพระหรรษทานนี้ก็คือ อาศัยการสวดภาวนา - ในที่นี้คือการสวดภาวนาของครูคริสตศาสนธรรมเพื่อบุคคลที่อยู่ภายใต้การดูแลของพวกเขา

ดังนั้นการเป็นครูคริสตศาสนธรรมที่สืบจากอัครสาวกและมีประสิทธิภาพ เราต้องเป็นบุคคลที่สวดภาวนา เช่นเดียวกับราชินีแห่งคณะอัครสาวก ข้าพเจ้าไม่ลังเลที่จะพูดว่าเราต้องไตร่ตรองด้วยการรำพึงภาวนาในจิตใจของเราเสมอ เช่นเดียวกับพระแม่มารีย์ แม้กระทั่งในขณะที่เรากำลังพูดกับคนอื่น

ชีวิตของพระนางมารีย์

หากข้าพเจ้าจะต้องบรรยายชีวิตของพระพรหมจารีด้วยประโยคเพียงประโยคเดียว ข้าพเจ้าควรกล่าวว่าพระนางมีชีวิตที่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างมั่นคง

เรามาดูการแจ้งข่าวการประสูติของพระเยซูเจ้า นั่นเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่ต้องการให้พระนางมารีย์ยอมรับพระประสงค์ของพระองค์ พระนางก็ยอมรับ ทูตสวรรค์ไม่ได้แจ้งให้พระนางไปเยี่ยมเอลีซาเบธญาติของพระนาง อย่างมากที่สุดเขารู้ว่าพระนางอาจทำเช่นนั้น แต่สิ่งที่พระนางทำคืออะไร พระนางระลึกได้ทันทีว่า สิ่งที่เราสรุปอาจจะเรียกว่าพระประสงค์ของพระเจ้า พระนางแสดงออกอย่างต่อเนื่อง นักบุญลูกาบอกเราว่า “พระนางทรงรีบออกเดินทาง” คำแนะนำของพระเจ้าน้อยที่สุด และพระนางมารีย์ลงมือทำในสิ่งที่พระเจ้าไม่ต้องบอกให้ทำ เพียงแต่รู้ว่าเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า

บทสดุดีของพระนางมารีย์เป็นแหล่งข้อมูลของสิ่งที่หมายถึงการทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า การทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นการแสดงให้เห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า นั่นหมายถึงการสรรเสริญพระองค์และไม่ใช่การมองหาคำสรรเสริญ หรือการยกย่องเพื่อตนเอง การทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นการแสดงความสุขในพระประสงค์ของพระเจ้า ไม่ว่าเราจะลังเลตามธรรมชาติแค่ไหน นี่เป็นสิ่งที่มีความสุขในการทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าในขณะที่ข้าพเจ้าอยู่ในความทุกข์ การทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นการมองตนเองต่ำต้อยไม่ว่าสิ่งที่

พระเจ้าทำผ่านข้าพเจ้าจะยิ่งใหญ่เท่าใดก็ตาม ข้าพเจ้าต้องไม่ทำผิดพลาด, ไม่เคย, หรือคิดว่าตนเองน่าเชื่อถือสำหรับสิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าได้ทำผ่านข้าพเจ้า การทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าไม่ใช่เป็นการหวังอำนาจทางโลกหรือความร่ำรวย แต่เพื่อพึงพอใจกับสิ่งเล็กๆ และการเต็มใจที่จะเป็นคนยากจน หรือจะกล่าวว่าการทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นการมองตนเองในฐานะเพียงผู้รับใช้ผู้ไม่เรียกร้องสิทธิใดๆ จากพระเจ้า แต่ตระหนักอยู่เสมอถึงหน้าที่ซึ่งผู้รับใช้ต้องทำให้สำเร็จ

ขณะยืนอยู่ที่เชิงกางเขน พระนางมารีย์ทรงทราบว่าเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่พระนางต้องอยู่ที่นั่น ทุกข์ทรมานในจิตใจเพื่อร่วมส่วนกับพระบุตรของพระนาง และหลังจากการเสด็จสู่สวรรค์ พระนางมารีย์ก็ทรงทราบเช่นกันว่าเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่พระนางต้องอยู่กับคณะอัครสาวกและบรรดาศิษย์เพื่อรอการเสด็จมาของพระจิตเจ้า

พระนางเห็นพระประสงค์ของพระเจ้าในฐานะพระญาณเอื้ออาทรของพระเจ้าในชีวิตของพระนางเสมอ สถานการณ์ที่พระนางได้พบตนเอง - พระนางเห็นเป็นส่วนของพระประสงค์ทั้งหมดของพระองค์ - แผนการณ์ที่ชาญฉลาดในความดูแลของพระนาง พระนางตอบรับตามนั้น เช่นกันพระนางเห็นพระหัตถ์ลึกลับของพระเจ้าในกิจการของมนุษย์ รวมทั้งจักรพรรดิออกัสตัส ซีซาร์ ซึ่งสั่งให้สำรวจประชากร ซึ่งบังคับให้พระนางต้องไปยังเบธเลเฮมเพื่อให้กำเนิดพระบุตร รวมถึงเฮโรดผู้ซึ่งได้ผลักดันพระนางให้หลบหนีไปอียิปต์กับพระบุตรพระองค์นั้นในอ้อมแขนของพระนาง และรวมถึงปีลาตผู้ซึ่งตัดสินให้ประหารชีวิตพระบุตรในฐานะนักโทษและเหล่าเพชฌฆาตตอกตรึงพระองค์กับไม้กางเขน

เช่นเดียวกับพระนางมารีย์ ชีวิตจิตครูคริสตศาสนธรรมเป็นตำราหลักซึ่งพวกเขาสอนเด็กๆ เยาวชน หรือผู้ใหญ่ที่อยู่ใต้ความดูแลของพวกเขา นี่เป็นสิ่งที่พระนางมารีย์เป็นมากกว่าแบบอย่างสำหรับพวกเราที่จะเลียนแบบในความรู้สึกลึกๆ พระนางเป็นผู้นำที่พระเจ้าเลือกสรร จำไว้ว่าพระนางมารีย์ไม่เหมือนกับบุตรของพระเจ้า ต้องมีความเชื่อและความ

หวังในพระเจ้า ดังนั้นชีวิตของเธอต้องขึ้นอยู่กับความดีพื้นฐาน 2 ประการ ซึ่งครูคริสตศาสนธรรมคนอื่นๆ ทั้งหมดต้องมี ในการประเมินในสิ่งที่ชีวิตของพวกเขาถูกสร้างขึ้นเหมือนชีวิตของพระนางมารีย์ ในความเชื่อและความไว้วางใจในพระเจ้า พระเจ้าจะใช้พวกเขาไม่เพียงแต่เพื่อสอนคริสตศาสนธรรมแต่เพื่อกลับใจ และไม่ใช่แค่เพียงเปลี่ยนจิตวิญญาณ, แต่ข้าพเจ้าจะพูดสิ่งนี้อย่างไรเพื่อเห็นมหัศจรรย์แห่งการกลับใจ ในโลกปัจจุบันครูคริสตศาสนธรรมควรคาดหวังให้พระเจ้าทำอัศจรรย์แห่งพระหรรษทานเพื่อบุคคลผู้ซึ่งได้รับการสอนความเชื่อที่เที่ยงแท้

จำไว้ว่าคำสั่งที่พระนางมารีย์พูดกับคนรับใช้ที่คานาเป็นคำสั่งที่พระนางให้แก่ครูคริสตศาสนธรรมทุกคน พระคริสตเจ้าตรัสกับพระมารดาว่าเวลาของพระองค์ยังมาไม่ถึง แต่เป็นเพราะพระมารดาของพระองค์ซึ่งขอร้องพระองค์ ดังนั้นพระองค์จึงได้ทำอัศจรรย์เปลี่ยนน้ำให้เป็นเหล้าองุ่น พระเจ้าจะทำสิ่งมหัศจรรย์เหนือธรรมชาติผ่านทางพวกเรา หากพวกเราทำตามคำสั่งของพระนางมารีย์และทำทุกสิ่งซึ่งพระบุตรของพระองค์สั่งให้เราทำ

บทสรุป

บุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปายอห์นปอล ที่ 2 ยืนยันกับเราว่าพระนางมารีย์เป็นสานุศิษย์องค์แรกของพระคริสตเจ้า พระนาง

เป็นหนึ่งในช่วงเวลานั้น, เพราะว่าแม้ในขณะที่พระนางพบพระบุตรที่เป็นวัยรุ่นในพระวิหาร, พระนางได้รับบทเรียนจากพระองค์ซึ่งพระนางเก็บไว้ในใจ ไม่เพียงแต่พระนางจะเป็นสานุศิษย์องค์แรกของพระคริสตเจ้าเท่านั้น พระนางเป็นสานุศิษย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ไม่มีใครอื่นที่ได้รับการสอนจากพระองค์อย่างลึกซึ้งเหมือนกับที่พระมารดาผู้ซึ่งได้เจริญชีวิตอยู่กับพระองค์ในช่วงชีวิตส่วนใหญ่ที่ดำเนินอยู่ในโลก พระนางเป็นทั้งพระมารดาและสานุศิษย์ และหากเราจะกล้าพูดว่า “การเป็นสานุศิษย์ของพระนางสำคัญมากกว่าการเป็นพระมารดา” นั่นเป็นเหตุว่าทำไมผู้แทนของพระคริสตเจ้า (พระสันตะปาปา) จึงไม่ลังเลที่จะเรียกพระนางมารีย์ว่า **“พระมารดาและแบบอย่างของครูคริสตศาสนธรรม”** พระนางเป็นมารดาและแบบอย่างของเราอย่างไร? ในการประเมินว่า พวกเราเป็นครูคริสตศาสนธรรมผู้ศรัทธาเช่นเดียวกับพระนาง ก็คือ ครูคริสตศาสนธรรม**ผู้สวดภาวนา** และ ครูคริสตศาสนธรรม**ผู้ดำรงชีวิต**ตามที่เราสวดภาวนาวอนขอและเชื่อ

อ้างอิง

แปลจากบทความ "Mary, the Model Catechist" By Father John A. Hardon, S.J. http://www.mariancatechist.com/formation/mary/index.html International Office of the Marian Catechist Apostolate P.O. Box 637 La Crosse, **Wisconsin** 54602-0637 (608) 782-0011

เกี่ยวกับผู้เขียนบทความนี้

คุณพ่อยอห์น แอนโทนี ฮาร์ดอน (Father John Anthony Hardon, S.J. เป็นพระสงฆ์เยสุอิต ชาวอเมริกัน เกิดวันที่ 18 มิถุนายน ค.ศ.1914 เป็นนักเขียนและนักเทววิทยา มีผลงานเขียนหนังสือมากกว่า 40 เล่ม

ท่านได้จัดคอร์สอบรมการสอนคริสตศาสนธรรม และคณะนักบวชของบุญราศีคุณแม่เทเรซาแห่งกัลกัตตา และต่อมาก็ประยุกต์ให้สัตบุรุษ ใน ค.ศ.1985 คุณพ่อได้ก่อตั้งคณะ Marian Catechist Apostolate (ครูคริสตศาสนธรรมของพระนางมารีย์) ที่ใช้หลักสูตรดังกล่าวอบรมครูคำสอน

ปลายชีวิต คุณพ่อป่วยหลายโรคและสิ้นใจวันที่ 30 ธันวาคม ค.ศ.2000 รวมอายุ 85 ปี คุณพ่อได้ดำเนินเรื่องสู่ขั้นตอนเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์